

Det, som er det relevante her, er, at voksne ikke har krav på børn. Det handler dette forslag heller ikke om. Det handler om mulighed for at blive vurderet, det handler om egnethed til at adoptere, og i sidste ende om at kunne adoptere, hvis det er sådan.

Ministeren siger: Et barn har en far og en mor, og sådan skal det være. Problemet er jo, at der er mange børn, der ikke har en far og en mor – der ikke har nogen forældre. Og der må man jo sige, at det er godt, at der kan komme andre forældre. Hvorfor dog ikke lade de bedst egnede komme til? Lad det være på den måde, at alle kan ansøge, og så må man vurdere, om de er egnede, og så må børnene ellers komme i de familier i den rækkefølge, de findes egnede.

Man tillader enlige at adoptere, man tillader stedbarnsadoption for homoseksuelle, og der er spørgsmålet til ministeren: Skal det også forbydes?

Kl. 11:58

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 11:58

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen jeg vil da ikke lægge skjul på, at vi var imod, at enlige kunne adoptere. Fordi man er startet på en glidebane, skal man jo ikke fortsætte ad den glidebane. Jeg synes, det var et elendigt forslag og var imod det. Og det var vi også fra regeringens side, så det holder vi fast i.

Det betyder ikke, at man skal træffe endnu en dårlig beslutning. Her synes jeg man fører symbolpolitik for at hævde nogle rettigheder, som man slet ikke behøver at kæmpe for i vore dage, hvor der er fuldstændig ligestilling og respekt for folks seksualitet – folk må sådan set gøre, præcis hvad de vil.

Her taler vi altså om børns vilkår. Og jeg synes simpelt hen, at det er ærgerligt, at man vil føre symbolpolitik på et område, hvor man ved, at det ikke kan lade sig gøre – hvor børnene kan komme i klemme. Et barn har krav på, at vi kæmper for, at det får en far og en mor. Det har vi som samfund ansvar for. Så er der mange tilfælde, hvor det ikke kan ske; der kan være tale om tragiske dødsfald, der kan være tale om skilsmisser osv. Men når staten har et ansvar, er vores udgangspunkt altså at prøve at sikre, at man får en far og en mor. Det er den måde, vi er født på, og det er den måde, som erfaringer og undersøgelser viser kan give den mest trygge tilværelse.

Kl. 11:59

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Jeg skal hermed oplyse, at følgende er noteret med et ønske om korte bemærkninger: Hr. Mogens Jensen, fru Johanne Schmidt-Nielsen og hr. Morten Østergaard.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Kl. 13:04

Formanden:

Mødet er genoptaget, og den første, der får ordet, er hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning til justitsministeren.

Kl. 13:04

Mogens Jensen (S):

Ja tak. Nu snakker ministeren jo en hel del om den virkelige verden, og er det ikke sådan, at hvis man vil påvirke ting, der sker i den virkelige verden – jeg håber også, at det er derfor, at ministeren er i politik – er man jo nødt til at ændre nogle ting en gang imellem, sådan at tingene i den virkelige verden også kan ændre sig? Derfor undrer det mig, at ministeren på regeringens vegne er så, ja, jeg vil næsten sige dumstædig i forhold til det her forslag. For er det ikke sådan, at vi allerede i Danmark har accepteret, at homoseksuelle par og par i registreret partnerskab kan stedbarnsadoptere? Har vi ikke allerede muligheden for at lade homoseksuelle være plejeforældre?

Altså, ministeren taler hele tiden om, at børnene skal have en tryk og sikker opvækst – det synes jeg at alle børn skal, ikke kun børn, der måtte komme fra udlandet – men er det ikke allerede anerkendt bredt politisk i Danmark, at det kan homoseksuelle par sådan set godt give?

Kl. 13:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er en falsk melodi, der bliver sunget på her – af en spørger, der ellers kan synge, det ved jeg jo. For det her handler ikke om homoseksuelles muligheder for at opdrage børn eller være gode forældre. Det handler om to ting. Først og frem-